

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 2. Sanctor[um] Patrum, & illustrium Doctorum testimentijs eadem
doctrina confirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Johannis
i Cruce

Opera
mystica
N.V.T
128

152

ELVCIDATIO THEOLOGICA

Imagini ea, quam Ecclesia præcipit adoratione, confessim inde erigas mentem ad rem quam representat, succum & voluntatis oblectamentum in Deo, vel sancto, cuius opem implorat, cum deuotio ac spiritus sui oratione reponat: ne id quod viro prototypo & spiritui debetur, apud sensu usurpetur.

§. II.

Sanctorum Patrum & illustrium Doctorum testimonijs eadem doctrina confirmatur.

7. **V**NDE constat doctrinam Venerabilis nostri JOANNIS circa hunc cultum omnino coincidere cum ea, quam ex Cœcilio Tridentino supra retulimus, quamque omnes Doctores Catholicci tradunt. Et id est Adrianus I. in epist. ad Confaniatum & Irenem, quæ in 2. act. 7. Synodi referrur, loquens de Iacob, qui adoravit summitatem virginis Ioseph, sic inquit. Non quod virginam, sed tenetem eam adorant, quid hoc fisi vult? nimis enim, quod nos iuxta desiderium, & amorem quo erga Deum Santos ipsius affecti sumus, figuræ imaginibus representamus, non inquam in coloribus, & tabulis humeris constituentes, &c. Id ipsum docent Chrysostomus, Damascenus, Stephanus Episcopus Ostromensis citati ab Adriano loco supra citato.

8. Hanc eandem doctrinam tradidit Gregorius Nissenus citatus ab Adriano ep. ad Imperatorem, quæ habetur in 7. Synodo act. 2. his verbis: Nam qui imaginem agnoscunt, quæ ex arte per diuersos colores in tabula est expressa, non ex pictura, & colorum tinctura similitudinem accipit, sed ad contemplationem primi exemplaris animam redacit, &c.

Accedit Germanus Patriarcha Constantinopolitanus in epistola ad Ioannem Episcopum, quæ habetur in 7. Synodo act. 4. insuper, & Epiphanius Diaconus act. 6. eiusdem Synodi cuius hæc sunt verba, ibi. Nec salutis spem in illis (scilicet imaginibus) constituant, nec ab his iudicium aliquod futurum expectant, &c.

9. Consentit noster Thomas Waldensis tomo 2. de Sacramentalibus capite 156. num. 6. inquit: Sicut enim qui viderit imaginem alicuius, videt eum cuius est imago, solet intuitu, ita quod plene obliaicitur imaginis, dum prima contemplationis instantia aquarum signatum, & sic vident multi quosdam vestitos, qui interrogati de colore vestu ignorant, quia tali ferebantur in hominibus: ita qui adorant imaginem, eum adorant cuius est imago. Alia quam plurima, tam Sanctorum Patrum, quam Conciliorum, Pontificum, & Theologorum testimonia in favore huius veræ, & Catholicæ doctrinæ adducit Vazquez tomo primo, in tercia parte, disputatione 108. capite tertio, quarto, quinto, & sexto, quibus consentit revelatio, quam habuit Sancta Mater nostra Theresia de hac re, cum enim (ut ipsa refert in additionibus ad suam vitam) ipsa legisset in quadam libro imperfectionem esse possidere imagines curiosè ornatas, & ita celum quere vellent quamdam imaginem, quam in cella habebat, taliter à Diuino oraculo edicta fuit. Librum illum non imaginem, sed nimis artificium & curiositas in imaginibus improbare, &c.

10. Consonat etiam Venerabilis Antistes Frater Bartholomæus à Martyribus i. p. compendij spiritualis cap. 3. pag. 32. ubi sic inquit: Non habeas superflua, & curiosa, que

digna

distrahunt, & occupant cor, quare nol im affectis habere imagines, tabulas curiose depictas, &c. Cui consonat illud, quod in 2. parte compendij, cap. 10. pag. 74. sic inquit. Nihil tenaci corde possideas, nullius viri quantumvis sancti amicitiam, & familiaritatem humanitatem exceptas, nam non solum, qua mala sunt, sed etiam bona huic sapientia officiunt, si inordinatè diliguntur, vel quaruntur, &c. Et cap. 11. fol. 90. ita ait: In modo tempore visionis inter Deum, & animam quae cumque, licet bona imagines sunt procul expellenda, quia sunt media inter utrumque. Ideo aethera hoc peruenire cipiēt (Deo ipsum trahente, atque vocante) cum primum senserit se diuino amore vehementer inflamari, ac sursum trahi, properè rescidat quaslibet imagines, si sit metus ad Sancta & Sanctorum, & internum illud silentium, in quo non humana, sed diuina dumtaxat est operatio. Unde constat, quam conformis ad Sanctorum Patrum mentem, sanctæque Ecclesie fidem sit doctrina Mysticæ nostri Doctoris, quippe qui cum eis constanter afferat imagines ad devotionem excitandam perutiles, ac necessarias, veneratio neque, & honore propter prototypum dumtaxat dignas esse.

§. III.

Doctrina Mysticæ nostri Doctoris amplius declaratur.

TANDEM circa id quod Mysticus noster Doctor in hac eadem propositione assertit, scilicet personam spiritualem, & deuotam paucis imaginibus indigere, & ut, eo quod principaliter in visibilibus deuotionem suam constituat, obseruandum est, nequaquam illum denegare vele personis spiritualibus, & deuotis debitum sacramentum imaginum vsum, ut ex adductis ipsius testimonijs evidenter constat, sed solum ruit assignare differentiam inter personas spirituales, ac deuotas comparatione earum, quæ valde sensibiles sunt, deuotione que vera carent, ac rebus spiritualibus non adeò intendunt. Hi namque imperfecti, cum rebus sensibiliibus valde attrahant, & in illis sunt immersi, spiritualia autem ægre percipient, magis indigent medijs sensibiliibus, & visibilis, cuiusmodi sunt imagines, quibus ad spiritualia, & inuisibilium ducantur, at verò personas spirituales, & verè deuotæ cum à rebus visibilibus, & sensibiliibus mentem iam abduxerint, ac spiritualibus, & inuisibilibus magis intendār, non adeò indigent prædictis medijs visibilibus, ac sensibiliibus, cuiusmodi sunt imagines, ad hoc, vt in eorum prototypa ferantur, sed faciliter sine illis possunt orationes ad Dei, & Sanctorum invocationi intendere, cumquid id ad quod ipsæ imagines ordinantur, nempe ad eleandam mentem in Deum, & Sanctos, orationisq; studium promouendum, afferuantur, & obtineant, iam propter rationem dictam prædictæ personas sine his medijs, merito non adeò illis indigent, & vtuntur, sicut aliæ personas non spirituales, quæque non nisi per sensibilia, & visibilia ad inuisibilium cognitionem peruenire solent. Cæterum adhuc prædictæ personas spiritualibus, & verè deuotis nequaquam sacrarum imaginum vsum omnino denegat, sed solum afferit paucis indigere, eo que ipso aliquibus indigere, & ut concedit, quoties scilicet ad excitandum in Deum, & Sanctos affectum, & deuotionem necessaria, vel utiles illis fuerint.

u

Quæ